

คำว่า “ครู” เป็นคำที่ทุกคนในสังคมไทย รู้จักกันเป็นอย่างดี เพราะครูเป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบมากมายหลายอย่าง เป็นผู้ให้ความรู้ ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้กับศิษย์ เป็นผู้ที่ทำให้เด็กคนหนึ่งสามารถเติบโตขึ้นมาเป็นเยาวชน เป็นผู้ใหญ่ ที่มีคุณภาพและมีศักยภาพในอนาคต

ครู เป็นบุคคลที่มีคุณค่าทางจิตใจของศิษย์ และศิษย์ก็พร้อมที่จะรับความรู้และสิ่งต่างๆ จากครูที่จะมอบให้ คนที่จะเป็นครูที่ดี จึงจำเป็นต้องมีคุณลักษณะการเป็นผู้ให้ เป็นอันดับแรก เพราะการเป็นผู้ให้ นั้นจะเป็นที่มาของการเกิดขึ้นของสิ่งต่างๆ ผลงาน กิจกรรม โครงการ ที่จะตามมาหลังจากเกิดการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครูและศิษย์ ครูต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับศิษย์ เปิดใจ จริงใจ ดูแลเอาใจใส่ บริสุทธิ์ใจ และสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นในตัวเองและของศิษย์ ครูต้องมีกระบวนการคิด การเป็นแบบอย่าง การพัฒนาตนเอง การไม่เห็นแก่ตัว การยอมรับและรับฟังความคิดเห็นของศิษย์และการไม่เอาแต่ใจตนเอง จึงจะทำให้ครูคนนั้นเป็นที่น่านับถือและเป็นที่ยกย่องของศิษย์ ที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า การเป็นครูที่ดีนั้นต้องผ่านอุปสรรคต่างๆ มากมายหลายเรื่อง การที่มีข่าวในแง่ลบเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของครู ทำให้ภาพที่คนภายนอกมองครู เป็นไปในทิศทางที่ไม่ดี แต่อีกมุมหนึ่งก็ยังมีครูที่สามารถเป็นแบบอย่างให้กับศิษย์สร้างคุณประโยชน์ให้กับชาติบ้านเมือง คิดโครงการ คิดกิจกรรม งานที่จะตอบสนองต่อการพัฒนาคุณภาพของศิษย์ให้เป็นคนที่ดี และตัวของครูเองก็พัฒนาไปในทิศทางที่ดีด้วย ดังนั้น ครู จึงเป็นบุคคลที่ทรงคุณค่าต่อการพัฒนาประเทศไทยบ้านเมือง เป็นบุคคลที่จะนำพาศิษย์ไปสู่การเปลี่ยนแปลงสังคมไทย ให้เจริญก้าวหน้า ทันสมัย ไม่ล้าหลัง และก้าวสู่การเป็นผู้ที่มีองค์ความรู้อย่างแท้จริงในสังคมปัจจุบัน

ประเทศไทยจะพัฒนาไปในทิศทางใดนั้น ขึ้นอยู่กับนโยบายการบริหารจัดการของรัฐบาลแต่ละ ยุคสมัย แต่สิ่งสำคัญที่จะทำให้ประเทศไทยเจริญไปพร้อมกับ การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของสังคมยุคโลกาภิวัตน์ คือ การพัฒนาจิตสำนึกของเยาวชนให้เป็นคนที่มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เป็นผู้ให้ ไม่เห็นแก่ตัว และพร้อมที่จะช่วยเหลือบุคคลอื่น เมื่อได้รับความเดือดร้อน ซึ่งการพัฒนาจิตสำนึกของเยาวชนต้องถูกหล่อหลอมในขณะที่เขาเหล่านั้นยังเยาว์วัย และบุคคลที่สำคัญที่จะสอนสั่งให้เยาวชนเกิดจิตสำนึกดังกล่าว ก็คือ ครู เพราะครูจะเป็นผู้ที่ดูแลเอาใจใส่ และผูกพันกับเยาวชนมาโดยตลอด การพัฒนาประเทศจะเจริญก้าวหน้าโดยปราศจากกำลังสำคัญอย่าง ครู ไม่ได้เด็ดขาด ประเทศชาติต้องให้ความสำคัญกับครู และส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาศักยภาพตนเอง เพื่อครูจะได้นำองค์ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาประเทศไทยและสังคมไทยต่อไป

(การถ่ายทอดความรู้ แบบ Tacit Knowledge ผ่านกระบวนการ KM (Knowledge Management) จากการเข้าร่วมโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การจัดการความรู้ด้านการเรียนการสอนและการวิจัยเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน จัดโดย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร่วมกับ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วันพฤหัสบดีที่ 23 กุมภาพันธ์ 2555 ณ ห้องประชุมแก้วมรกต อาคาร 3 ชั้น 1)